

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1KO/36/2018
Identifikačné číslo spisu: 8017200604
Dátum vydania rozhodnutia: 4. decembra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8017200604.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v kompetenčnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Cisárovej a sudcov JUDr. Márie Trubanovej, PhD., JUDr. Ivana Machyniaka (sudca spravodajca), Mgr. Petra Melichera, JUDr. Nory Halmovej, JUDr. Aleny Priezelovej a JUDr. Viliama Pohančenika vo veci žalobcu Mgr. Z. J., nar. X.XX.XXXX, bývajúceho v I. pod T. XX, zastúpeného JUDr. Valériou Janíkovou, advokátkou so sídlom v Poprade, Zemplínska 2142/12, proti žalovanej Obci Stráne pod Tatrami, IČO: 00 326 593, zastúpenej JUDr. Martinom Bašistom, advokátom so sídlom v Poprade, Štefánikova 8, o určenie trvania výkonu funkcie hlavného kontrolóra, vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 1S/38/2017, o nesúhlase Krajského súdu v Prešove s postúpením veci Okresným súdom Kežmarok, takto

r o z h o d o l :

Nesúhlas Krajského súdu v Prešove s postúpením veci n i e j e dôvodný.
Príslušný na konanie vo veci je Krajský súd v Prešove.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 30.3.2016 na Okresný súd Kežmarok domáhal určenia, že výkon funkcie hlavného kontrolóra žalovanej, do ktorej bol zvolený uznesením obecného zastupiteľstva č. 4/2013 z 20.3.2013 trvá a že trvá aj jeho pracovný pomer u žalovanej.

2. Okresný súd Kežmarok uznesením z 9. augusta 2017 sp. zn. 4Cpr/1/2016 vyslovil svoju vecnú nepríslušnosť s tým, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Krajskému súdu v Prešove. Uviedol, že žalobca podal žalobu ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, v ktorom bola obsiahnutá právna úprava tak civilného súdnictva, ako aj správneho súdnictva. Podľa okresného súdu žalobca celou svojou argumentáciou napáda zákonnosť uznesenia obecného zastupiteľstva žalovanej o jeho odvolaní z funkcie hlavného kontrolóra obce, hoci svoju žalobu označil ako určovaciu v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. Poukázal na ustanovenie § 250zf O.s.p., podľa ktorého správny súd rozhodoval o návrhu prokurátora na zrušenie uznesenia obecného zastupiteľstva vydaného v rozpore so zákonom, ak ho zastupiteľstvo nezrušilo na základe jeho protestu. Uviedol, že Správny súdny poriadok účinný od 1.7.2016 obsahuje osobitnú právnu úpravu konania o preskúmaní zániku funkcie hlavného

kontrolóra, pričom dôvodová správa jej prijatie považovala za žiadúce preto, lebo často nesprávne prejednávali a rozhodovali tieto veci súdy vo všeobecnom súdnictve v civilnom konaní. Na základe uvedeného došiel k záveru, že ani za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku nebol na prejednanie predmetnej veci vecne príslušný civilný súd, ale správny súd. Keďže súd je povinný aj bez námietky strany v každej veci skúmať svoju vecnú, kauzálnu a funkčnú príslušnosť vyslovil, že na konanie nie je vecne príslušný a že vecne príslušný je správny súd, a to Krajský súd v Prešove (§ 13 ods. 1 Správneho súdneho poriadku).

3. Krajský súd v Prešove nesúhlasil s postúpením veci. Uviedol, že žalobca sa v zmysle žaloby a tam uvedeného petitu domáha určenia trvania výkonu funkcie hlavného kontrolóra a tiež rozhodnutia, že pracovný pomer medzi ním a žalovanou naďalej trvá. Ide teda o určovaciu žalobu v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. účinného v čase podania žaloby, ktorou žalobca nenapadol zákonnosť uznesenia žalovanej. Poukázal na prechodné ustanovenie § 470 ods. 4 Civilného sporového poriadku, z ktorého je zrejme, že príslušnosť súdov v začatých konaniach do 30. júna 2016 zostáva zachovaná, určená podľa podmienok v čase začatia konania, a to bez ohľadu na zmenu právnej úpravy účinnej k 1.7.2016. Vecne a miestne príslušným na konanie v tejto veci je Okresný súd Kežmarok. Vec preto v zmysle § 18 ods. 4 Správneho súdneho poriadku predložil na rozhodnutie kompetenčnému senátu najvyššieho súdu.

4. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o vecnej príslušnosti (§ 18 ods. 4 a § 8 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „S.s.p.“) v spojení s § 11 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania došiel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Prešove s postúpením veci nie je dôvodný.

5. Kompetenčné spory medzi súdmi, ak je sporné, či vec patrí do správneho súdnictva, rozhoduje kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa Civilného sporového poriadku (§ 8 S.s.p.).

6. V danom prípade je tu kompetenčný spor medzi Krajským súdom v Prešove ako správnym súdom a Okresným súdom Kežmarok ako súdom civilným, a teda konflikt, či vec patrí do správneho alebo civilného súdnictva.

7. V čase podania žaloby (30.3.2016) právomoc súdu bola upravená v § 7 O.s.p. Všeobecné súdy prejednávali a rozhodovali spory a iné právne veci vyplývajúce z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávali a nerozhodujú o nich iné orgány a iné veci len, ak to ustanovoval zákon (§ 7 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.). V správnom súdnictve preskúmavali súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, pokiaľ im zákon zveroval rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 7 ods. 2 O.s.p.). Zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, pokiaľ ide o právomoc civilného súdu v podstate žiadne zmeny neprinesol. S účinnosťou od 1. júla 2016 došlo k zmene právnej úpravy v oblasti správneho súdnictva, úprava ktorého sa stala súčasťou zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok a týkala sa aj právomoci správnych súdov. Vo štvrtej hlave štvrtej časti s názvom Konania vo veciach územnej samosprávy sa nachádza, okrem iného, aj právna úprava konania o preskúmaní zániku funkcie hlavného kontrolóra (§§ 337 až 347). Dôvodová správa k tejto osobitnej časti uvádza, že „Nová procesná úprava subsumuje do právomoci správneho súdu preskúmanie uznesení zastupiteľstiev o odvolaní z funkcie hlavného kontrolóra obce, mesta, mestskej časti alebo samosprávneho kraja, nakoľko aj v tejto problematike sa ukázala nejednotnosť v posudzovaní kompetencie súdu a často dochádza k tomu, že odvolanie z funkcie hlavného kontrolóra obce, mesta, mestskej časti alebo samosprávneho kraja nesprávne prejednávali a rozhodujú súdy vo všeobecnom súdnictve v civilnom konaní. Preto úprava tohto konania v SSP je viac ako žiadúca“. Z uvedeného možno jednoznačne vyvodit', že správne aj podľa starej právnej úpravy, malo patriť preskúmanie zákonnosti uznesenia zastupiteľstva o odvolaní z funkcie hlavného kontrolóra obce, do právomoci správneho súdu a nie súdu v civilnom konaní. Ak preto bola takáto žaloba, včítane žaloby o určenie, že funkcia hlavného kontrolóra naďalej trvá, podaná pred 1.7.2016, je vecne príslušným na jej rozhodnutie správny súd a nie súd civilný. Prechodné ustanovenie § 470 ods. 4 C.s.p. preto na tento prípad nedopadá.

8. V preskúmvanej veci je zo spisu zrejmé, že žalobca podal dňa 30.6.2016 na Okresný súd Kežmarok návrh na začatie konania proti Obci Stráne pod Tatrami, ktorý označil ako návrh o určenie, že výkon funkcie hlavného kontrolóra obce Stráne pod Tatrami trvá. Z tohto podania vyplýva, že obecné zastupiteľstvo ho zvolilo uznesením č. 04/2013 z 20.3.2013 do funkcie hlavného kontrolóra obce a že dňa 24.2.2016 mu bolo žalovanou doručené oznámenie o zániku funkcie a pracovného pomeru hlavného kontrolóra z dôvodu, že bol uznesením č. 11/2016 z 23.2.2016 obecného zastupiteľstva z funkcie hlavného kontrolóra odvolaný. Žalobca v tomto podaní uvádza hlavne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje, že jeho odvolanie z funkcie bolo obecným zastupiteľstvom prijaté v rozpore so zákonom. V texte podania síce označuje žalobu ako určovaciu podľa § 80 písm. c) O.s.p. a v žalobnom návrhu žiada určiť, že výkon funkcie hlavného kontrolóra naďalej trvá, avšak svojou argumentáciou nepochybne napáda zákonnosť uznesenia prijatého obecným zastupiteľstvom o jeho odvolaní z funkcie hlavného kontrolóra, a teda ide mu predovšetkým o súdne preskúmanie opodstatnenosti dôvodov uvedených žalovanou v odvolaní z funkcie. V tejto súvislosti treba uviesť, že aj nová právna úprava v Správnom súdnom poriadku rozlišuje prostriedky právnej ochrany v závislosti od toho, či k zániku funkcie došlo odvolaním prijatým vo forme uznesenia obecným zastupiteľstvom alebo či k bráneniu vo výkone funkcie dochádza z iného dôvodu. Domáhať sa ochrany formou žaloby o preskúmanie zákonnosti uznesenia zastupiteľstva o odvolaní z funkcie hlavného kontrolóra obce, prichádza teda do úvahy len v prípade zániku funkcie hlavného kontrolóra odvolaním z funkcie, ako tomu bolo v preskúmvanej veci.

9. Najvyšší súd posudzujúc predmetné podanie podľa jeho obsahu dospel k záveru, že žalobca sa ním domáha ochrany svojich práv a právom chránených záujmov, ktoré boli porušené uznesením obecného zastupiteľstva o jeho odvolaní z funkcie hlavného kontrolóra obce, a to z dôvodu jeho nezákonnosti. Ide tu preto o vec, ktorá patrí do správneho súdnictva.

10. Najvyšší súd pre úplnosť dodáva, že správne súdu nič nebráni, aby uznesením vyzval žalobcu na odstránenie rozporu medzi dôvodmi, pre ktoré žalobu podáva a petitom žaloby tak, aby žalobný návrh korešpondoval s jeho dôvodmi (§ 59 ods. 1 a ods. 2 S.s.p.).

11. So zreteľom na uvedené Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia s tým, že súdy sú týmto rozhodnutím viazané (§ 11 ods. 1 C.s.p.).

12. Toto uznesenie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 7:0

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.